DANEMARCA NE DĂ DIN NOU EMOȚII ÎN PRELIMINARIILE OLIMPICE

JOCUL LENT, PRINCIPALA CARENȚĂ A ECHIPEI NOASTRE

Înainte de meci, echipa României — prezentată cu lux de amănunte și elogios recomandată de întreaga presă daneză, care insista asupra comportării din Mexic — era socotită ușor câștigătoare sigură, punîndu-se numai problema scorului. Cu un singur jucător (fundașul Torben Nielsen) din formația care a învins Scoția cu 1—0, cu absența de ultimă oră a extremei Schriver, cel mai eficace atacant danez, și cu constatările făcute de antrenorul Rudy Strittich, recent la Helsinki (relatate pe larg în ziare), amatorii de fotbal din Copenhaga, în ton cu presa locală („...odată cu accidentarea lui Schriver, ultimele noastre șanse de a marca în meciul cu românii au dispărut" — cotidianul **EKSTRABLADET**), așteptau oarecum resemnați să vadă ce se va întîmpla.

În tabăra noastră, „cuvîntul de ordine" era: **trebuie să obținem calificarea încă din primul meci!"**. (n.n.: De ce? N-au trecut decît opt ani de cînd am cîștigat pe Iraetia Park cu 3—2 și am pierdut apoi la București tot cu 3—2. Așa repede am uitat?)

În timpul meciului, atmosferă totală sportivă pe teren (cu excepția unei intervenții a lui Dinu prin tragerea de tricou a adversarului), socotită de gazde ca inadmisibilă pentru un jucător de valoarea românului) ca și în tribune. Public cald, care a prins aripi după cele două goluri din primul sfert de oră.

Deschiderile lungi, în adîncime, ale mijlocașilor danezi spre aripile Olsen și Markussen, mai buni decît fundașii noștri de margine și deplasările derutante ale vîrfului de atac E. Nielsen au pus în dificultate pe apărătorii români care s-au bîlbuit deseori. Treptat, treptat, după min. 15, tricolorii au echilibrat jocul dar aportul mijlocașilor a fost slab, iar atacanții (mai puțin Iordănescu) jucau incet și stereotip. Am dominat steril, în timp ce danezii, pe contraatac, ajungeau din mai puține pase la poartă.

În repriza secundă, echipa noastră a început cu mai mult aplomb (golul lui Dembrovschi a fost o frumoasă realizare tehnică), Dinu joacă din ce în ce mai bine, dar atacăm fără extremă stîngă, așteptînd un cap bine plasat la centrările lui Lucescu. Însă, Dumitrache e la București (din vina lui), Neagu e mereu cu cîțiva timpi în urma adversarilor iar introducerea lui Tătaru nu schimbă nimic. În partea cealaltă, Răducanu scoate cu piciorul un gol gata făcut de Markussen iar E. Nielsen trage în bară.

În concluzie, am avut controlul jocului în 60 din cele 90 de minute ale sale dar am manevrat enervant de jeni în atac unde acțiunile inaintașilor români au fost lipsite de fantezie, previzibile pentru orice apărare lucidă.

Rezultatul este normal, echipa daneză — mai viguroasă, mai insistentă, mai clară în acțiuni — **merităind victoria chiar dacă cele două goluri au fost urmarea unor greșeli mari ale apărătorilor noștri** (la al doilea gol, mingea șutată de Pedersen din poziție de înaintaș central dreapta a trecut pe lîngă capul lui Răducanu, ducîndu-se în colțul lung !).

Arbitrul Ohmsen a condus bine un meci care nu i-a pus probleme grele. Maniera de arbitraj largă, tipic vest-germană, cu îngăduință pentru jocul în forță.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

RĂDUCANU — K. O. în minutul 2 (a ieșit în întîmpinarea mingii, în afara axului porții spre stînga, uitîndu-se la cine să arunce balonul după ce-l va prinde !?), neinspirat la golul din min. 11, ezitant în continuare pînă la pauză. Bun în repriza secundă, excelent în două situații. Portar capricios — superb sau ridicol — care poate cîștiga sau pierde un meci. **Nota 6.**

CHERAN — Calități fizice superioare celor tehnice. A greșit la numeroase atacuri de deposedare. Deseori depășit de Markussen, unul din cei mai buni înaintași danezi. **Nota 5.**

BOC — Inhibat încă de la începutul meciului („Știu că toată jumea este cu ochii pe mine" — ne spunea în drum spre stadion), nu și-a recăpătat încă vechea siguranță și dezinvoltură în joc. Ceva mai bun în repriza secundă dar permanent timorat de cele întîmplate în min. 2. Ar fi bine să i se acorde încredere în continuare. **Nota 6.**

DINU — Neobosit, înainte-înapoi. Cel mai bun jucător de pe teren. Excelent acroșeur, totuși greșește încă numeroase pase. Credem că este mai folositor echipei naționale ca fundaș central decît ca mijlocaș. **Nota 9.**

POPOVICI — Nesigur, sub nivelul comportării din echipa de club. Derutat mereu de apariția lui E. Nielsen în zona sa. Viteză de start insuficientă, vulnerabil la „un-doi"-uri. **Nota 5.**

DUMITRU — Slab pregătit fizic (!?). În apărare, nu a reușit să acopere, ca de obicei, zona din fața fundașilor centrali. Aport minim în atac. Ceva nu e în regulă cu acest talentat jucător. Atenție la laude ! **Nota 6.**

RADU NUNWEILLER — „Mașina de pase" nu a funcționat ca altă dată. Intrările în combinații cu Neagu și Iordănescu și aparițiile în prima linie nu i-au reușit. Alergător de cursă lungă, cu înclinații constructive, dar abuzează de pase înapoi. **Nota 7.**

LUCESCU — Recomandat de presa daneză drept cel mai în formă atacant român, a fost marcat strict. Cu toate că nu putea trece de Rasmussen prin acțiunile sale obișnuite, nu a încercat schimburi de locuri cu celălalți înaintași deși de pe margine i s-a cerut aceasta cu insistență. **Nota 6.**

DEMBROVSCHI — Randament combinativ sub nivelul posibilităților sale. Tehnică aproape perfectă, insuficientă forță pentru a trece printr-o apărare aglomerată. O singură reușită de acest fel : golul. **Nota 7.**

NEAGU — Între doi fundași centrali deciși, a ajuns mereu al doilea la minge. Prost plasat la centrări. Fără ușinire în fața porții. **Nota. 5.**

IORDĂNESCU — Activ în prima repriză pe tot frontul de atac. Uneori a exagerat prin dribling, fiind deposedat. Șters în repriza secundă. Mai trebuie încercat. **Nota 6.**

TĂTARU — Nimic deosebit. Trebuie să mai slăbească cîteva kilograme. **Nota 5.**

PESCARU — A jucat doar zece minute.

CRISTIAN ȚOPESCU

Min. 46 : Dembrovschi reduce scorul

SECVENȚE DIN DESFĂȘURAREA PARTIDEI

DANEMARCA — ROMANIA 2-1 (2-0)

Au marcat : 1-0 BOC (min. 2) — autogol ; 2-0 PETERSEN (min. 11) ; 2-1 DEMBROVSCHI (min. 46).

STADIONUL „Idraets Parken" din Copenhaga. Timp variabil : noros și ploaie, senin și soare. Spectatori circa 50.000

DANEMARCA : Therkildsen — T. Nielsen, Andersen, Rontved, Rasmussen — Petersen, Hansen, Nygaard — Olsen, E. Nielsen, Marcusen.

ROMÂNIA : Răducanu — Cheran, Boc, Dinu, Popovici — Dumitru (min. 78 : Pescaru), Nunweiller VI — Lucescu, Dembrovschi, Neagu (min. 69 : Tătaru), Iordănescu.

ARBITRUL : KLAUS OHMSEN, la fluier : H. HERDEN și K. ROTH (toți din R.F. a Germaniei).

Ambianță specifică partidelor oficiale cu caracter decisiv în tribune spectatori mulți (mai mulți ca la jocul Danemarca — Scoția), dornici să-și vadă echina învingătoare, deși aceasta, prin calitate recunoștea superioritatea și șansele echipei românești. Dar, pe teren lucrurile s-au petrecut altfel...

INCEPUT DANEZ FURTUNOS, DAR ȘI NOROCOS : Chiar în primul minut, olimpicii români obțin un corner, rămas însă fără rezultat. Iar la primul atac danez, **Hansen trimite lung, fără adresă, mingea spre poarta lui Răducanu. Boc, fuge după ea și vrea s-o trimită lui Răducanu. O neînțelegere, fatală, între ei și mingea lovită cu capul de Boc se strecoară în plasă pe lîngă Răducanu luat prin surprindere. Consternare în echipa noastră, apoi nervozitate care o împiedică să se pună pe jucoare și să-și facă jocul. În schimb, danezii prind aripi, încep să atace rapid și fac 2—0 în min. 11 !! Mingea pierdută de Cheran pe stînga ajunge, prin centrarea lui Hansen — Marcusen, pe dreapta la Petersen care-l surprinde pe Răducanu cu un șut pe colțul lung, început de departe în echipa noastră, de care profită danezii pentru a se apropia mai des de poartă. Apărarea face cu greu față atacurilor simple dar derutante ale adversarilor. Dinu, omniprezent, lămurește cîteva situații critice, și tot el este cel care expediază primul șut periculos la poarta lui Therkildsen (min. 26).**

REVENIRE ȘI PIERDERE PARȚIALĂ DE ORIZONT... Treptat, echipa noastră se regăsește și începe să domineze ajungînd să exercite în unele perioade o presiune puternică, la poarta adversă. Din păcate se acționează prea mult sub impetul precipitării și al grabei de a schimba soarta meciului. Pregătirea atacurilor la mijlocul terenului favorizează replierea rapidă a danezilor, iar cînd mingea ajunge la atacanți, aceștia au de trecut peste o apărare în valuri succesive, în fața cărora acționează confuz, cu încercări de rezolvări individuale. Iordănescu reușește în min. 36 o situație favorabilă, șutînd peste poarta goală. Un corner în min. 37 rămîne fără efect, iar peste un minut era să se producă un al doilea autogol, de data aceasta din partea lui Cheran, dar Răducanu a respins norocos cu piciorul ! Tot el va lămuri un minut mai tîrziu o situație periculoasă la o centrare a lui Marcusen. Contraatacurile gazdelor se dovedesc mai periculoase decît dominarea echipei noastre care se înșiră cu regularitate de o apărare regrupată la timp și promptă în intervenții în ultimele minute cînd este puternic presată și acordă trei cornere (min. 38, 39, 40).

RENASC SPERANȚELE ! Debut-fulger al echipei noastre în primul minut al repriză secunde. **Dinu îl lansează pe Lucescu, acesta face o cursă scurtă și-i pasează balonul în adîncime lui Dembrovschi care trece printre fundașii centrali danezi și strecoară mingea în plasă pe lîngă Therkildsen care ploniase: 2—1.** Se părea că acest gol va reda încredere și mai ales claritate în joc echipei noastre. Dar, cursul ulterior al meciului avea să dovedească contrariul. În ciuda dominării, jucătorii noștri nu reușesc să-și creeze decît rar situații de tras la poartă, iar atunci cînd le au trag imprecis. Astfel, în min. 53 Dembrovschi șutează cu mult peste goală, dintr-o poziție favorabilă și de la circa 10 m.

MINUTE ÎN ȘIR FAȚĂ-GOL... Danezii, în ți bună, își organizează jocul pentru menținerea rezultatului, cu o aglomerare în zona porții, rezistînd presiunii echipei noastre ; dar nu reușesc la atac, dinpotrivă reușesc chiar să echilibreze jocul. Două cornere rămîn fără rezultat, unul la poarta lui Răducanu (min. 54), altul la cea daneză (min. 55). Fazele alternează la cele două porți. Therkildsen, prins de mingea șutată cu capul de Dinu la o lovitură liberă executată de Lucescu (min. 63), un minut mai tîrziu Olsen trage alături de bară, Răducanu respinge în corner un șut al lui Marcusen (min. 65), iar Iordănescu ratează o situație bună în min. 66. Din nou intervenție a lui Răducanu în min. 71 ; Nielsen trage la poartă din poziție dificilă, mingea lovește bara, iar Popovici trimite în corner. În ultimul sfert de oră presiunea echipei noastre se mărește, dar danezii se apără bine și răspund cu contraatacuri periculoase care scot din rîtm pe jucătorii români. Finalul ne aparține, fortăm egalarea dar în zadar. Atacul confuz și lipsit de decizie nu izbutește golul așteptat. Meciul ia sfîrșit cu victoria meritată a gazdelor.

SPICUIRI DIN PRESA DANEZĂ DE LUNI

BERLINGSKE TIDENDE : „Senzațională — victoria noastră cu 2—1 dar biletele pentru Mexic-Germania de vest se vor juca la București. Atenție ! Am cîștigat datorită unui autogol".

POLITIKEN : „Nu trebuie să fim prea bucuroși. Am făcut doar un pas spre München. Avem sanse la București. Am mai cîștigat acolo", ...

EKSTRABLADET : E. Nielsen și Olsen trec la profesionism. Rudy Strittich este pregătit să construiască o nouă echipă pentru jocul return".

B. T. : „Răducanu și Boc nu vor uita niciodată acest meci. La București vor fi 80 000 de spectatori".

DECLARAȚII DUPĂ MECI

RUDY STRITTICH, antrenorul echipei daneze : „Călătoria la Helsinki, pentru a vedea meciul Finlanda — România, mi-a folosit. Am pregătit echipa în consecință, reușind neutralizarea lui Lucescu. Autogolul a fost moralmente decisiv dar... așa-i fotbalul. Apoi, jucătorii mei au jucat mai bine decît mă așteptam, avînd în vedere ca fac doar două antrenamente pe săptămînă. Ce vom face la București ? Credeți că un antrenor poate declara întotdeauna ceea ce simte ?...".

KRISTEN NYGAARD, căpitanul echipei, gazdă : „Puteam cîștiga cu 4—1 dar puteam și 2—2".

BIRGES PEDERSEN, autorul celui de-al doilea gol : „Șeaizind pozița mult prea lateralâ a fundașului stînga român, am înaintat în careu și la primirea mingii am șutat fără să mă uit la poartă. Sînt foarte bucuros că am cîștigat în fața României, chiar dacă nu avem un avantaj care să ne scuteaască de grijile calificării. Arbitrul trebuia să fie mai puțin îngăduitor cu Dinu".

KLAUS OHMSEN, arbitrul : „Românii — tehnici dar lenți ; danezii — mai iuți, au jucat mai modern. Nu am avut motive pentru a-l elimina pe Dinu. Registrul tactic al românilor, neașteptat de redus, fără invitație în apropierea porții. La București, însă, am auzit că se joacă altfel. Totuși, balonul e rotund".

ANGELO NICULESCU : „La ambele goluri a greșit Răducanu. Nu renunțăm la Boc. Experiența Cheran — Popovici nu a mers. Tot cu vechea garnitură pot că vom rezolva problema pentru 14 noiembrie. Sîntem deficitari pe partea stîngă a atacului cu dnul Dumitrache s-a autoeliminat din formație. Accidentele musculare nu vin din senin. Sper totuși în recuperarea lui. Nu avem insă, nici o extremă stîngă care să merite selecționarea. Iată numai cîteva probleme pentru meciul cu Cehoslovacia dar mai sînt și altele. De exemplu, cine ar fi crezut că Dumitru va juca atît de slab aici ?".

VALENTIN STĂNESCU : „La București, ne calificăm !"

CORNEL DRĂGUȘIN : „Sosirea la Copenhaga cu prima echipă a României i-a mobilizat considerabil pe jucătorii danezi. Autogolul a fost determinant pentru comportarea ulterioară a tricolorilor ; în al doilea rînd comportarea extrem de slabă a lui Dumitru și Neagu".

CORNEL DINU : „Prea erau toate bune și frumoase după Helsinki și Trnava ! Un autogol mai stupid decît cel de aici nu am văzut vreodată. Ne-am revenit cu greu".

MIRCEA LUCESCU : „Nu avem mijloacele pentru a învinge apărările aglomerate. Virfurile noastre de atac sînt prea „blînde". Cu cehoslovacii va fi foarte dificil".

RADU NUNWEILLER : „Eram prea siguri de victorie. Cred că această înfrîngere ne va prinde totuși bine. Un duș rece era necesar înaintea meciului cu Cehoslovacia".

ALEXANDRU BOC : „L-am văzut pe Răducanu în poartă cînd m-am hotărît să-i trimit mingea ușor cu capul. Nu mi-am dat seama că în secunda următoare el a ieșit în întîmpinarea balonului. Scuze nu există. După primele momente de stupoare, colegii m-au încurajat. Le mulțumesc. Coezionea sufletească a echipei naționale nu e o expresie goală".

Dr. D. TOMESCU : „Cînd oboseala, neantrenînd în rîtmul meciuri-competiție, se adună și la club, mijloacele de recuperare sînt insuficiente sau, mai grav, nu se folosesc. Consecința generală a organismului scade și la un moment dat vine „plata". Atîta timp cît nu vom avea sportivi și jucătorilor va fi lăsată la voia întîmplării, astfel de surprize nu vor lipsi".

ERNST HAPPEL, antrenorul lui Feyenoord Rotterdam, prezent la meci : „Am venit să-i văd pe jucătorii lui Dinamo. Dacă și cochipierii lui Cheran, Dinu, Nunweiller și Lucescu vor juca contra noastră așa cum au făcut-o acestia patru astăzi, înseamnă că Dinamo e mai slabă decît U.T.A.

Iată o secvență din jocul Rapid—Napoli (2—0) în care giuleștenii au avut o foarte bună evoluție și au reușit o meritată calificare.

RETROSPECTIVĂ LA „ORA CUPELOR EUROPENE INTERCLUBURI"

11 ECHIPE ROMÂNEȘTI CU 42 PREZENȚE ȘI 129 JOCURI

Cele patru reprezentante ale fotbalului românesc în cupele europene interclubure se află înaintea lui de al doilea tur, care — în tăcăt fie spus — se anunță foarte dificil, dată fiind valoarea majoritățil adversarilor desemnați la 1 octombrie și 3 noiembrie examene severe, de maturitate competițională internațională. Feyenoord Rotterdam, C.F. Barcelona, Legia Varșovia și chiar această prezență insolită Zaglebie Walbrzych le vor pune la încercare capacitatea și valoarea fotbalistică.

Folosim acest moment pentru a face, în rîndurile de mai jos, o retrospectivă asupra prezențelor românești în aceste prestigioase competiții continentale. Sub forma unor întrebări și răspunsuri vom încerca să redăm sintetizat un bilanț al participării noastre.

1 DE CÎND AM ÎNCEPUT SĂ PARTICIPĂM ȘI CÎTE PREZENȚE AM AVUT ÎN ACESTE COMPETIȚII ?

Fotbalul românesc a început să fie reprezentat în „Cupa campionilor" din sezonul 1955/57 adică din a doua ediție (**Dinamo București**), în „Cupa cupelor" din prima ediție, 1960/61 (**Progresul București**) și din 1962/63 (ediția a V-a) în „Cupa orașelor tîrguri", în prezent „Cupa U.E.F.A." (**Petrolul Ploiești**). La două ediții însă am renunțat la participare: 1960/61 („Cupa campionilor") și 1961/62 („Cupa cupelor"), ca urmare a faptului că echipa (Steaua) nu era în formă, iar alta (Arieșul Turda) nu prezenta garanția unei comportări la nivelul cerințelor internaționale.

În total au fost 11 „plenipotențiari fotbalistici" românești, repartizați astfel pe competiții:

Cupa campionilor = DINAMO București 6 ori, STEAUA 4 ori, PETROLUL 1 ori, U.T.A. 2 ori și RAPID o dată;

Cupa cupelor = DINAMO București (o dată, STEAUA 1 ori, PETROLUL, PROGRESUL București și ȘTIINȚA („U" Cluj o dată);

Cupa U.E.F.A. = PETROLUL, RAPID și F.C. ARGEȘ (Dinamo) Pitești cîte 3 ori, ST. ROȘU Brașov 2 ori, DINAMO București, U.T.A., UNIVERSITATEA Craiova și SPORT CLUB Bacău cîte o dată, Deci, 11 echipe, 42 prezențe și un total de 129 de meciuri (49 victorii, 2 nule și 58 înfrînger, 106 goluri date, 216 primite).

2 SE POATE VORBI ÎN MOD DEOSEBIT DE UN AN FRUCTUOS AL ECHIPELOR NOASTRE ?

Da și nu numai de un singur an. Precizăm însă că afirmația se referă mai mult la aspectul cantitativ și anume : calificarea pentru turul următor al celor trei cupe cu TOATE ECHIPELE ÎNSCRISE. Chiar în actualele ediții, formațiile noastre se mîndresc cu o asemenea reușită și socotim că este mai remarcabilă întrucît e vorba de 4 echipe. În alte două ediții am înregistrat o performanță asemănătoare, dar cu cîte trei echipe : Dinamo București, Steaua București și Petrolul *în 1964/65,* Dinamo București, „U" Cluj și St. roșu Brașov *în 1965/66. Din păcate însă, în aceste ultime ediții, participarea noastră s-a oprit la al doilea tur cu o singură excepție :* St. roșu Brașov *care a ajuns pînă în turul al III-lea. Să sperăm însă, că această „tradiție" va fi înfrîntă în actualul sezon.*

3 DAR DE ANI DEFICITARI ?

Spre regretul nostru, aceștia sînt nefi mai numeroși. Precizăm însă că aprecierile noastre se referă de la ediția din 1962/1963 încoace, adică din momentul în care am început să luăm parte *la toate cele trei cupe europene interclubure.* În cele mai multe cazuri, majoritatea echipelor noastre au fost eliminate — în aceste ultime 10 ediții — din primul tur : 2 din 3 în 1962/63 (*Dinamo* și *Steaua*)), în 1963/64 *Petrolul* și *St. roșu*), în 1966/67 (*Petrolul* și *Steaua*), 3 din 4 în 1969/70 (*U.T.A., Steaua* și *Rapid*), 2 din 4 în 1967/68 (*Petrolul* și *F. C. Argeș*), în 1968/69 (*Steaua* și *Rapid*). Mai bun a fost anul 1970/71 cînd doar una („*U*" *Craiova*) s-a oprit la turul I. Partial și într-o mică măsură am avut satisfacții în acești ani, cum puteți vedea mai jos, în răspunsul la altă întrebare

4 CARE AU FOST CELE MAI BUNE COMPORTĂRI ?

Trecînd peste unele rezultate cu adevărat „de moment", se poate spune că performanțele cele mai bune le-au reușit echipele românești în „CUPA EUROPEANĂ a TÎRGURILOR". La prima participare, în 1962/63, **Petrolul**, depășind pe Spartak Brno și S.C. Leipzig, a ajuns în turul al III-lea, unde a fost eliminată de Ferencvaros cu scorul general de 2—1.

La ediția din 1966/1967, **Dinamo Pitești** (actuala F.C. Argeș) este depășită tot în al III-lea tur de Dinamo Zagreb (0—1 la Pitești și 0—0 la Zagreb), echipă care avea să cîștige competiția. Dar cea mai remarcabilă, prin... lungimea ei, rămîne prezența lui **Dinamo Bacău** (actualmente Sport Club) în ediția 1969/1970. Rînd pe rînd, Floriana La Valletta, Skeid Oslo și F.C. Kilmarnock sînt învinse, și băcăuanii ajung în sferturile de finală ale competiției unde faimoasa Arsenal Londra cea care va cuceri, în final, trofeul, nu mai poate fi depășită și moldovenii încasează un total de nouă goluri, marcînd unul singur. Cu toate că a reprezentat doar un moment de strălucire, să amintim, desigur, eliminarea celei mai bune echipe club din lume în 1970, Feyenoord Rotterdam, de „modesta" noastră campioană de anul trecut, **U.T.A.** Un rezultat cu rezonanță mondială, din păcate necontinuat și în meciul cu Steaua roșie Belgrad (1—3 și 0—3)

5 AU EXISTAT ÎNSĂ ȘI MULTE „UMBRE" ÎN ACESTE EVOLUȚII. CARE SÎNT ?

Oricît ne vine greu să reamintim lucrurile neplăcute, ele rămîn totuși înscrise în palmaresele acestor cupe și în ale echipelor noastre. Apreciate, evident și pe bună dreptate la vremea lor, drept simple accidente, pentru că nu corespundeau vreunei diferențe de valoare, ci unor împrejurări cu totul speciale, unei „zile proaste". În istoria participărilor noastre sînt consemnate scoruri (unele de necrezut) ca : 1—8 (T.D.N.A. Sofia — Dinamo București), 0—6 (Inter — Dinamo), 1—6 (O.F.K. Beograd — Rapid), 0—8 (Legia — U.T.A.), 0—5 (Dinamo Zagreb — Petrolul), 1—7 (Arsenal Londra — Sport Club Bacău), 0—4 (Spartak Trnava — Steaua), 0—4 (Atletico Madrid — Știința Cluj), 1—5 (Botev Plovdiv — Steaua), 0—4 (Ferencvaros — F. C. Argeș... Lecții usturătoare, datorate, uneori, și lipsei de experiență competițională corespunzătoare, dar și usurinței cu care au fost pregătite unele jocuri. Treptat, echipele noastre au început să se obișnuiască cu atmosfera și condițiile de joc ale unor astfel de competiții și vrem să credem că vor ști să evite pe viitor astfel de scoruri dăunătoare lor și fotbalului nostru.

6 ÎNTÎLNIM MOMENTE NEPREVĂZUTE ÎN VIAȚA ECHIPELOR ?

Credem că aceste destul de numeroase „neprevăzute momente" trebuie să cuprindă în primul rînd pe cele din meciurile C.C.A. — **Borussia Dortmund** din **1957** și **Petrolul — F. C. Liverpool din 1966.** Și aceasta, nu pentru că au necesitat și a treia partidă, ci pentru neprevăzutul care a planat asupra formațiilor celor alniau echipele noastre. Înaintea jocului de la Dortmund C.C.A. nu avea valid nici pe Toma și nici pe Voinescu și s-a apelat la... veleibalistul Boroș care timbrăcase în tinerețea sa tricoul cu numărul I la Mureșul Tg. Mureș. În plus, Jenei și Apolzan erau accidentați și au fost înlocuiți, iar în timpul meciului, Boroș, portarul de ocazie, și-a fracturat un deget ! Cu toate acestea în minutul 59 C.C.A. conduce cu 2—1 (marcaseră Zavoda I și Bone). Pînă la urmă militarii **au pierdut cu 4—2, dar au refăcut handicapul în a treia partidă, în pentru neprevăzutul care a planat asupra formațiilor celor alniau echipele noastre. Înaintea jocului de la Dortmund C.C.A. nu avea valid nici pe Toma și nici pe Voinescu și s-a apelat la... veleibalistul Boroș care timbrăcase în tinerețea sa tricoul cu numărul I la Mureșul Tg. Mureș. În plus, Jenei și Apolzan erau accidentați și au fost înlocuiți, iar în timpul meciului, Boroș, portarul de ocazie, și-a fracturat un deget ! Cu toate acestea în minutul 59 C.C.A. conduce cu 2—1 (marcaseră Zavoda I și Bone). Pînă la urmă militarii